

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a členov senátu JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka, v trestnej veci proti obžalovanému **por. Mgr. B. Š. a spol.**, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2011 v Bratislave, prerokoval odvolanie prokurátora proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 9. marca 2011, sp. zn. PK – 2T 9/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 9. marca 2011, sp. zn. PK – 2T 9/2010, boli obžalovaní por. Mgr. B. Š. a ppráp. Bc. P. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 24. februára 2010, č. k. VII/2 Gv 9/08-33, pre skutok obžalobou právne posúdený ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že :

dňa 14. novembra 2007 v čase okolo 22.00 hod. počas výkonu služby na O. a súčasne hliadky pod volacím znakom T. na služobnom vozidle zn. VW Golf, EVČ X. zastavili motorové vozidlo zn. Škoda Felícia Combi, EVČ X., idúce po štátnej ceste vedúcej v smere od rýchlostnej komunikácie B. za odbočkou smerom na H., ktoré viedol vodič M. J., nar. X., a v ktorom sa nachádzal aj I. J., nar. X., po vyžiadaní osobných dokladov a dokladov

od vozidla ppráp. D., bola nariadená a vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom u vodiča M. J. a následne spísané osobné údaje vodiča a záznam o dopravnom priestupku ppráp. D. z dôvodu, že M. J. predpísaným spôsobom úplne nezastavil s vozidlom v úrovni dopravnej značky STOP pri vychádzaní s vozidlom z vedľajšej cesty z L. na hlavnú cestu pri discobare O., ale len príbrzdil a pokračoval ďalej v jazde, sa por. Mgr. B. Š. spýtal vodiča, či študuje alebo pracuje a po zistení, že pracuje, sa ho spýtal „nakolko si cení svoj vodičský preukaz, keď ho má tak krátko“ a po zistení, že majú len dvetisíc korún, či to bude stačiť na zaplatenie pokuty, por. Mgr. Š. prehlásil „že kto dnes robí pre dvetisíc korún“, po čom sa M. J. spýtal, či bude stačiť päťtisíc korún, odpovedal „áno“, pričom po oznámení M. J., že peniaze nemajú pri sebe ale na účte, že skočia do bankomatu na železničnej stanici v L., ppráp. D. odpovedal, že „keď tých päťtisíc donesú do piatich minút, že sa zabudne na to, čo sa stalo“ a súčasne mu vrátil všetky doklady aj doklady od vozidla, na čo M. J. v obave, že ak nezaplatí, bude mu zadržaný vodičský preukaz, odišiel autom z miesta kontroly na železničnú stanicu, kde vybrali s otcom I. J. z účtu finančnú hotovosť 5 000 Sk (165,97 eur) z bankomatu S., vrátili sa späť k vozidlu policajtov na miesto kontroly a M. J. podal požadovanú sumu v piatich tisícokorunových bankovkách cez okno spolujazdca ppráp. D., ktorý ich podal por. Mgr. Š., na čo ppráp. D. predtým spísaný záznam o dopravnom priestupku roztrhal a M. J. povedal, že môže ísť, na čo tento nastúpil do vozidla a odišiel z miesta kontroly, pričom od uvedených príslušníkov Policajného zboru nedostal žiadny doklad ani blok o zaplatení pokuty za dopravný priestupok vo výške 5 000 Sk, čím konali v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 171/93 Z. z. o Policajnom zbore Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov ako aj v rozpore s § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ zákona č. 73/98 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá v písomných dôvodoch uviedla, že aj keď existujú rozpory vo výpovediach svedkov M. a I. J., ide o menej podstatné rozpory, ktoré sú prirodzené vzhľadom na odstup času, naopak svedka A. F. považuje za nevierohodného, ktorý vypovedal veľmi nejasne. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaných navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolanie špeciálneho prokurátora nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom považuje za potrebné uviesť, že súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie nevinoty sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide

o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina.

Je potrebné sa stotožniť so závermi Špecializovaného trestného súdu, že výpovede obvinených boli od počiatku v podstate zhodné, korešpondovali navzájom, obžalovaní ich nemenili na rozdiel od svedkov J., aj keď ich výpovede sú nepriamo potvrdzované zdokumentovaným výberom peňazí z bankomatu.

Svedok A. F. pri výpovedi z 21. mája 2008 uviedol, že bol svedkom M. J. požiadaný, aby vypovedal v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní konanom 30. júna 2010 vypovedal, že M. J. si prevzatie peňazí obžalovanými vymyslel. Dôvodom mala byť pomsta pre údajnú aroganciu obžalovaných počas cestnej kontroly.

Slovný konflikt, najmä so svedkom J. st. potvrdili aj samotní obžalovaní.

Súd prvého stupňa podrobne v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na jednotlivé dôkazy, rozpory vo výpovediach svedka M. J., aj rozpory medzi jeho tvrdeniami a výpoveďou sv. I. J., na výpovede svedka A. F., ktoré spochybňujú tvrdenia hore uvedených svedkov.

Je aj nelogické, aby hliadka konala protizákonne, keď videli, ako si svedok J. st. zapisuje ich údaje, vrátane ŠPZ služobného vozidla, taktiež je nelogické, aby niekto robil nátlak na sv. J. ml. pred opoznávaním, s požiadavkou, aby obžalovaných neopoznal, keď totožnosť obžalovaných bola nesporná a sami priznali, že kontrolu svedka vykonávali práve oni.

V nadväznosti na tieto skutočnosti sa potom nedá s istotou vylúčiť ani iná verzia skutkového deja, a síce tá, že svedkovia J. v snahe pomstiť sa, urobili oznámenie, ktoré sa nemuselo zhodovať s objektívnou realitou. A po vykonaní kontroly urobili výber z bankomatu na podporu svojich tvrdení, bez toho, aby peniaze niekomu odovzdali.

Aj keď je možné predpokladať, na základe niektorých dôkazov, že skutok sa mohol stať tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku špecializovaného trestného súdu, nemožno

vylúčiť aj iný priebeh skutkového deja, čo súdy, na rozdiel od prokurátora, musia vyhodnotiť v prospech obžalovaných. Nemožno vytvoriť precedens, na základe ktorého by bolo možné uznať za vinného obžalovaného v podstate len na základe výpovede svedka, bez ďalšieho nespochybniteľného zdokumentovania korupčného konania.

Správne preto postupoval špecializovaný trestný súd, keď vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil v prospech obžalovaných a oboch spod obžaloby pre vyššie uvedený skutok oslobodil, keďže nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Keďže ani po zrušení predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku tunajším súdom a doplnení dokazovania sa pochybnosti o vine obžalovaných nepodarilo odstrániť, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie špeciálneho prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová